

15. března – Stanislav Vondruška, horník, nar. 7. 11. 1931, a Miluška Balašová, kuchařka, nar. 13. 3. 1940
 15. března – Ladislav Alberovský, horník, nar. 29. 7. 1937, a Ludmila Brdová, nar. 18. 3. 1933
 7. června – Milan Tůma, traktorista, nar. 1. 7. 1933, a Věra Soukupová, dělnice JZD, nar. 21. 4. 1940
 28. června – Zdeněk Konopásek, úředník, nar. 13. 2. 1933, a Libuše Fraňková, úřednice, nar. 30. 7. 1938
 18. října – Miloslav Fojtík, soustružník kovů, nar. 18. 6. 1935, a Jarmila Klúčová, úřednice, nar. 25. 3. 1939
 18. října – Vladimír Staněk, dělník v továrně, nar. 7. 3. 1937, a Jaroslava Fojtíková, dělnice v továrně, nar. 23. 11. 1937
 31. prosince – Milan Mika, dělník JZD, nar. 15. 10. 1933, a Věra Palkosková, dělnice JZD, nar. 6. 2. 1939

Některé úryvky ze zápisů aktivů Sboru pro občanské záležitosti:

15. února 1958 měl svatbu Václav Palkoska a Vlasta Vlasáková. Tato svatba konala se na přání snoubenců večer o 20. hodině za veškeré tichosti, bez účasti pionýrek. Rozhlasová hudba v obřadní síni zahrála „Věrné milování“ a zakončila písní „Proč bychom se netěšili“. „Domníváme se, že občané jsou se Sborem pro občanské záležitosti spokojeni. Soudíme to podle toho, že dříve, pokud tento sbor neexistoval, byly svatby více méně jen úřední, a proto někteří šli po tomto obřadu ještě do kostela. Dnes už ve většině případů kostel nevyhledávají. Svatební síň je velmi vkusně zařízena a tyto obřady vyznívají slavnostněji.“ „Pak recitovaly pionýrky jednotlivě i sborově a členka sboru s. Rolcová přednesla báseň „Lásky si važte“ a jménem sboru předala blahopřání.“

Svatební obřady

V roce 1958 v Kněževsi zemřeli:

Františka Černá z čp. 85, manželka domkáře, narozená 5. 11. 1886, zemřela 13. 1. 1958
 František Kochlefl z čp. 315, krejčí, nar. 30. 3. 1880, zemřel 28. 12. 1957 v Kladně
 Josef Pour z čp. 172, zemědělský dělník, nar. 7. 8. 1883, zemřel 6. 2. 1958 v Rakovníku
 Rudolf Klaub z čp. 245, tesař, nar. 7. 11. 1879, zemřel 15. 2. 1958 v Kněževsi
 Václav Hubáček z čp. 63, školník, nar. 26. 8. 1880, zemřel 25. 2. 1958 v Rakovníku
 Miromír Hornof z čp. 45, rolník, nar. 19. 5. 1874, zemřel 25. 3. 1958 v Kněževsi
 Julie Kameníková z čp. 276, dělnice, nar. 21. 5. 1875, zemřela 4. 4. 1958 v Chomutově
 Albín Černý, domkář z čp. 85, nar. 13. 3. 1878, zemřel 7. 5. 1958 v Rakovníku
 Miloslav Slavík, dělník, z čp. 304, nar. 24. 7. 1886, zemřel 19. 5. 1958 v Kněževsi
 Božena Englická, manželka cukráře z čp. 312, nar. 14. 7. 1882, zemřela 17. 5. 1958 v Rakovníku

Úmrtí

Anna Pleinerová, zemědělská dělnice, nar. 8. 7. 1882, zemřela 27. 8. 1958 v Kněževsi

Božena Pertlová, zemědělská dělnice, z čp. 330, nar. 4. 2. 1880, zemřela 3. 7. 1958 v Kněževsi

Rudolf Štechmiller z čp. 241, železničář, nar. 5. 7. 1891, zemřel 4. 10. 1958 v Kněževsi

Františka Hinzová z čp. 44, narozená 5. 3. 1886, zemřela 27. 11. 1958 v Klecanech

Pohřby

Na ukázkou pohřbívání občanů ukázkou ze zápisníku Sboru pro občanské záležitosti: Zemřela občanka bez vyznání Božena Pertlová z čp. 330, matka členky sboru Marie Pertlové, která požádala Sbor pro občanské záležitosti o účast při pohřbu. Pohřeb se konal 5. července 1958 a zúčastnil se jej celý sbor. V domě smutku položila kytici s. Palkosková a s. Ransdorfová, kteroužto kytici pak v čele smutečního průvodu nesly na hřbitov. Jde o to, aby Sbor pro občanské záležitosti v případě úmrtí občana to tak zařídil, aby každý občan, také samozřejmě občan bez náboženského vyznání, byl pochován s patřičnou úctou a pietou. Nesmí se dopustit, aby kterýkoliv občan Československé republiky byl pohřbíván bez účasti a zájmu veřejnosti.

Poslední „špejchárek“

Poslední „špejchárek“ v Kněževsi sloužil lidem dávno, snad tři čtyři století, snad i více. Je v čp. 27, majitel Antonín Patrák. Je již rok 1959 a „špejchárek“ dosud slouží majitelům. V něm je komora na mouku, otruby, uzené maso, švestky suché apod. Nad ní býval uložen usušený chmel. Bývalo jej málo, dokud se sušil jen na

slunci, a tak se tam vešel. Pod komorou sklep. Má padací dveře. Okolo přístřešek. Sloužil mnoha a mnoha lidem a nyní chýlí se i jeho život ke konci. Obrázky „kvočny“ nebo „špejchárku“ připomínati budou budoucím skrovné životní možnosti našich předků na vesnici, byť v krajině tak úrodné jako je okolí Kněževsi.

Vítání občánků (snímek z časopisu *Za krásami domova*)

Výňatek z časopisu „Za krásami domova“, ročník V, č. 9 - „Život nové vesnice“. Chodíme tak často kolem něho a ještě jsme se nenaučili dost pozorně si ho všímat, a přece je ho plno všude kolem nás. Zámek, romantická zřícenina, stará lidová stavba – to samo přitáhne naši pozornost, kromě toho se o tom dočtete v průvodcích i najdete vyznačeno na turistických mapách. Údolní přehrada, nová továrna, mohutný most či moderní sídliště – to přece nelze přehlédnout, na tom ulpí naše oči s obdivem a úctou k lidské práci. Mění se však i život vesnice a jejích obyvatel. Vyhlížíte doškové střechy, symbol vesnické idyly – a najdete televizní antény, znamení pokroku. Vypravíte se za posledním stavem, ale ustoupil elektrické pračce, jako ustoupila dřina a bída náročnější životní úrovni i na podhůří. Čtete v průvodci o staré formanské hospodě, nacházíte však živou autobusovou čekárnu, bránu k pohodlnému a rychlému spojení se světem. Jste zvyklí nacházet rozsáhlé hospodářské usedlosti bývalých místních bohatých sedláků na návsi, ale nové zemědělské pevnosti vyrůstají za humny, bílé zdi a červené střechy kravínů, skladišť, garáží, opraven zemědělských strojů, v chmelařském kraji vysokých a rozsáhlých chmelních sušíren se vymanily ze sevřeného kruhu kolem husího rybníčku na návsi, stejně jako zemědělec – družstevník opouští zastaralý a přežitý způsob života, vytváří nové hospodářské poměry na vesnici. Symboly rychtářského práva, kdysi budícího úctu i strach před mocí feudálních pánů a jejich výkonných orgánů, odpočívají vedle kronik, starých listin, aby občas pomohly učitelům objasnit dětem dobu, kterou již jen těžko

Za krásami domova

dovedou pochopit. Vždyť děti nové vesnice přicházejí už docela do nového života – a vstupují do něho také úplně jinou cestou. V Kněževsi u Rakovníka, jehož JZD se už 10 let podílí na přeměně života na vesnici, má předseda MNV radostnější úkoly, než starý rychtář, když spolu s občany organizuje nový život v obci. Vítání novorozeňat z rodin místních družstevníků do nového socialistického života jistě patří k funkcím nejradostnějším. Chcete-li se přiblížit vesnici, musíte mít otevřené nejen oči, ale i uši a hlavně srdce. Leccos uvidíte sami hned na první pohled, ale více dovíte se v rozhovorech s lidmi na polích, na návsi, ve vesnické samoobsluze a i v autobusu – a to budou poznatky cennější, protože vás s lidmi sblíží co nejlépe. Text J. Dvořák, snímky Tachezi.